

1^η ΕΝΟΤΗΤΑ: ΣΗΜΑΣΙΑ ΚΑΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΕΣ ΤΗΣ ΓΛΩΣΣΑΣ – Η ΜΗΤΡΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ

Κείμενο 1: Η σημασία της γλώσσας

Το κείμενο (διασκευή) είναι απόσπασμα από το βιβλίο του M.W. Eysenck, «Βασικές Αρχές Γνωστικής Ψυχολογίας», (Μετάφραση Μ. Κουλεντιανού, σσ. 309-310, εκδ. Gutenberg, 2010).

1. Αν κάποιος αμφιβάλλει για τη σημασία της γλώσσας στη ζωή του, αρκεί να σκεφτεί για μια στιγμή πόσο απίστευτα περιορισμένος θα ήταν χωρίς τη γλώσσα. Οι κοινωνικές αλληλεπιδράσεις με φίλους και γνωστούς εξαρτώνται σε πολύ μεγάλο βαθμό από τη γλώσσα. Εξάλλου, οι άνθρωποι σήμερα γνωρίζουν πολύ περισσότερα πράγματα από τους ανθρώπους των προηγούμενων γενεών. Αυτό συμβαίνει γιατί η γλώσσα βοήθησε το μεγαλύτερο μέρος της γνώσης να περάσει από τη μια γενιά στην άλλη. Επομένως, το να γνωρίζει κανείς καλά τη γλώσσα είναι απολύτως απαραίτητο.
2. Τι είναι, όμως, η γλώσσα; Διατυπώθηκε ο ορισμός ότι η γλώσσα είναι «ένα συμβατικό σύστημα επικοινωνιακών ήχων και μερικές φορές (αν και όχι απαραίτητα) γραπτών συμβόλων». Σ' αυτόν τον ορισμό η κρίσιμη λέξη είναι το επίθετο «επικοινωνιακών», επειδή η πρωταρχική λειτουργία της γλώσσας είναι η επικοινωνία. Βέβαια, με τη γλώσσα επιτελούνται και άλλες λειτουργίες. Για παράδειγμα, οι άνθρωποι χρησιμοποιούμε τη γλώσσα, για να σκεφτόμαστε, να καταγράφουμε πληροφορίες, να συνειδητοποιούμε και να εκφράζουμε συναισθήματα, να εκφράζουμε την ταύτισή μας με μια ομάδα κ.λπ.
3. Αναμφίβολα, η γλώσσα είναι ένα εντυπωσιακό επίτευγμα¹ των ανθρώπων. Υπάρχουν όμως άλλα είδη που κάνουν χρήση της γλώσσας; Ίσως κάποιος να έδινε καταφατική απάντηση σκεπτόμενος για παράδειγμα τους παπαγάλους που λένε μερικές λέξεις. Ωστόσο, οι παπαγάλοι, ακόμα και αν προσπαθούν να επικοινωνήσουν, δεν χρησιμοποιούν γλώσσα με την πλήρη σημασία της έννοιας, επειδή δεν ακολουθούν κανόνες ούτε δείχνουν την ευελιξία στη χρήση της γλώσσας που δείχνουν οι άνθρωποι.
4. Στην καθημερινή μας ζωή οι περισσότεροι από εμάς κάνουμε εκτεταμένη χρήση τεσσάρων βασικών γλωσσικών δεξιοτήτων. Αυτές είναι οι ακόλουθες: ακούμε την ομιλία, διαβάζουμε, μιλάμε και γράφουμε. Είναι ίσως φυσικό να υποθέσουμε πως οι τέσσερις κεντρικές γλωσσικές δεξιότητες κάθε ανθρώπου μπορούν να είναι συνολικά ισχυρές ή αδύναμες. Αυτό το συμπέρασμα μπορεί συχνά, αλλά όχι πάντα, να είναι σωστό σε σχέση με την εκμάθηση της μητρικής γλώσσας.

Κείμενο 2: [Γλώσσα και κοινωνικοποίηση]

Το κείμενο είναι απόσπασμα που έχει αντληθεί από το βιβλίο του ομότιμου πλέον καθηγητή του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας Ναπολέοντα Μήτση. « Διδακτική του γλωσσικού μαθήματος. Από τη γλωσσική θεωρία στη διδακτική πράξη». Αθήνα: Gutenberg, 1996, 39-40 (διασκευή)

1. Ο πρώτος κώδικας επικοινωνίας, δηλαδή η μητρική γλώσσα, είναι κοινωνικός θεσμός. Αυτό σημαίνει ότι η γνώση της μητρικής γλώσσας και η καλή χρήση της είναι το κυριότερο μέσο ένταξης στην κοινότητα, εφόσον αποτελεί τη βασικότερη προϋπόθεση για επικοινωνία και για δημιουργία σωστών και ολοκληρωμένων σχέσεων με τα υπόλοιπα μέλη. Χρησιμοποιούμε την ομιλία, για να έρθουμε σε επαφή με τους άλλους. Για να μην είμαστε μόνοι ή αποξενωμένοι. Και από την άποψη αυτή, η κατάκτηση της γλώσσας μας βοηθάει να αποφύγουμε την απομόνωση.
2. Κι ακόμα, ο κοινωνικός χαρακτήρας της γλώσσας υποδηλώνει ότι πρόκειται για ένα σύστημα το οποίο λειτουργεί πέρα και πριν από τα συγκεκριμένα άτομα. Κάθε νέος άνθρωπος υποχρεώνεται να μαθαίνει και να χρησιμοποιεί τη μητρική του γλώσσα, γιατί σε αντίθετη περίπτωση διατρέχει τον κίνδυνο της περιθωριοποίησης ή και της απόρριψής του από την ομάδα. Και από την άποψη αυτή η κατάκτηση της μητρικής του γλώσσας δεν είναι απλώς μια ευγενική πρόσκληση προς το κάθε νέο άτομο αλλά,

¹ επιτυχία, κατόρθωμα

μέσα σε ορισμένα πλαίσια, πρέπει να νοείται ως κοινωνική επιταγή². Έτσι, η κοινωνικοποίηση του ατόμου και η επικοινωνία του με τα άλλα άτομα της γλωσσικής κοινότητας έρχεται ως αποτέλεσμα της κατάκτησης της μητρικής του γλώσσας, αλλά και ταυτόχρονα αποτελεί το αίτιο για περαιτέρω καλλιέργεια και βελτίωση της γλωσσικής του ικανότητας.

3. Η σχέση όμως μεταξύ ατόμου και γλώσσας δεν πρέπει να θεωρηθεί ως μονόδρομος, ως πλήρης δηλαδή υποταγή του ατόμου στον κώδικα του κοινωνικού συνόλου. Όπως, βέβαια, είναι φυσικό, κατά την πρώτη περίοδο κατάκτησης της γλώσσας από το άτομο, στην οποία μπαίνουν οι βάσεις της κοινωνικοποίησής του, υπάρχει σίγουρα η έννοια της υποταγής του στην κοινωνική απαίτηση. Όμως, σε ένα δεύτερο στάδιο ανοίγεται μια ευρεία προοπτική που του παρέχει δυνατότητες για ελεύθερη προσωπική έκφραση. Στο πλαίσιο, επομένως, της χρήσης της μητρικής γλώσσας το κάθε άτομο δημιουργεί το προσωπικό του ύφος και προβάλλει την ατομικότητά του, παρά το γεγονός ότι η γλωσσική επικοινωνία στηρίζεται σε ένα φαινόμενο που δημιουργείται και λειτουργεί με κανόνες και αρχές, οι οποίες καθιερώνονται από το κοινωνικό σύνολο.

Κείμενο 3

[Γλωσσική κοινότητα και μητρική γλώσσα]

Το παρακάτω κείμενο είναι απόσπασμα από το βιβλίο του Γιώργου Μπαμπινιώτη με τίτλο «Θεωρητική Γλωσσολογία», 1980, Αθήνα, σελ. 32-33. Το βιβλίο είναι επιστημονικό σύγγραμμα που εισάγει τον αναγνώστη στις βασικές αρχές της θεωρητικής γλωσσολογίας.

1. Η γλωσσική κοινότητα ως έννοια περιγράφει το σύνολο των ατόμων που έχουν την ίδια μητρική γλώσσα. Τα άτομα αυτά διαφέρουν από άλλα τα οποία μιλούν μια ορισμένη γλώσσα ως «ξένη» (μη μητρική), κυρίως ως προς τους όρους εκμάθησης της γλώσσας. Όταν αναφερόμαστε στη μητρική γλώσσα, μιλάμε για «γλωσσική κατάκτηση», γιατί λαμβάνουμε υπόψη μας ότι τα άτομα μιας κοινότητας έχουν μάθει τη γλώσσα μέσα στο στενότερο (οικογενειακό) και ευρύτερο (κοινωνικό) περιβάλλον και έχουν διαμορφώσει ό,τι ονομάζουμε «γλωσσικό αίσθημα».
2. Αυτό, βέβαια, σημαίνει ότι φυσικά και βαθμιαία τα άτομα αυτά έχουν κατακτήσει έναν συγκεκριμένο γλωσσικό κώδικα, στον οποίο έχουν ενσωματωθεί νοοτροπίες, στάσεις, πολιτικο-κοινωνικές αντιλήψεις, πολιτιστικό υπόβαθρο. Για παράδειγμα, η ευρύτατη χρήση των υποκοριστικών της Ελληνικής («βάλε λίγο λεμονάκι στη σουπίτσα σου», «είχε κάτι λεφτουδάκια κι αγόρασε ένα οικοπεδάκι στο Σούνιο») ή η βιωματική φόρτιση λέξεων, όπως το φιλότιμο ή η λεβεντιά, προϋποθέτουν τη γλωσσική κατάκτηση της Ελληνικής ως μητρικής γλώσσας. Η κατάκτηση της γλώσσας συνδέεται προφανώς με την παιδική ηλικία, δηλαδή πώς μαθαίνει ο άνθρωπος τη μητρική του γλώσσα, όταν είναι παιδί. Έτσι, παιδική ηλικία και γλωσσική κατάκτηση αντιμετωπίζονται συνήθως από κοινού.
3. Αντίθετα, όταν αναφερόμαστε στη γνώση μιας ξένης γλώσσας, μιλάμε για «μάθηση της γλώσσας», που σημαίνει τη γνώση μίας ή περισσότερων άλλων γλωσσών πέραν της μητρικής. Η γνώση μιας ξένης γλώσσας προϋποθέτει, επίσης, την κατάκτηση ενός βασικού μηχανισμού παραγωγής και κατανόησης της ξένης γλώσσας. Διαφέρει, όμως, στη χρήση που κάνει το άτομο αυτό, ειδικά, στη σωστή εφαρμογή των κανόνων της ξένης γλώσσας και στην έκφραση των ποικίλων λεπτών αποχρώσεων και βιωμάτων που μεταφέρονται με τη χρήση της.
4. Κάθε γλώσσα, λοιπόν, συνιστά μια ιδιαίτερη οργάνωση και έκφραση της αντικειμενικής πραγματικότητας. Είναι ένας νέος κόσμος. Γι' αυτό είναι πολύ δύσκολο, αν όχι ακατόρθωτο, να κατακτηθεί σε όλη του την έκταση από άτομα που δεν ανήκουν σε αυτόν εξαρχής, από τα πρώτα δηλαδή χρόνια της ζωής τους, τα οποία είναι καθοριστικά για τη γλωσσική τους συγκρότηση.

² Επιταγή: υποχρέωση, διαταγή

ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑΣ

1^ο υποερώτημα

Ερωτήσεις κατανόησης – συνοπτικής απόδοσης

Κείμενο 1

1. Με βάση το εισαγωγικό σημείωμα ποια υποθέτεις ότι είναι η ιδιότητα του συγγραφέα και ποιος ο σκοπός που γράφει το κείμενο;
2. Να βάλετε έναν πλαγιότιτλο σε κάθε παράγραφο του κειμένου.
3. Τι είναι η γλώσσα σύμφωνα με το Κείμενο;
4. Ποιες λειτουργίες επιτελεί η γλώσσα, σύμφωνα με το Κείμενο; Να βρείτε ένα παράδειγμα για καθεμία από αυτές. Μπορείτε να σκεφτείτε κάποιες ακόμη;
5. Ποιες είναι οι κύριες γλωσσικές ικανότητες που έχουν οι άνθρωποι σύμφωνα με το Κείμενο;

Κείμενο 2

1. Με βάση το εισαγωγικό σημείωμα ποια υποθέτεις ότι είναι η ιδιότητα του συγγραφέα και ποιος ο σκοπός που γράφει το κείμενο;
2. Τι προσφέρει η κατάκτηση της μητρικής γλώσσας στη διαδικασία κοινωνικοποίησης του ανθρώπου και από ποιους κινδύνους αποτρέπει, σύμφωνα με το κείμενο;

Κείμενο 3

1. Ποια είναι η βασική διαφορά της μητρικής γλώσσας από τις υπόλοιπες που μαθαίνει κάποιος στη ζωή του σύμφωνα με το κείμενο;
2. Ποια είναι η σημασία της μητρικής γλώσσας σύμφωνα με το κείμενο;

2^ο υποερώτημα

Ερωτήσεις οργάνωσης του λόγου (συνοχή, συνεκτικότητα, τρόποι ανάπτυξης, συλλογιστική πορεία).

1. Να περιγράψεις με συντομία τον λόγο για τον οποίο ο συγγραφέας στην 3^η παράγραφο του Κειμένου 1 χρησιμοποιεί το παράδειγμα των παπαγάλων.
2. Να διερευνήσεις αν η δομή της 3^{ης} παραγράφου του Κειμένου 2 είναι πλήρης (θεματική πρόταση, σχόλια/λεπτομέρειες, περίοδος – κατακλείδα) και να τεκμηριώσεις την απάντησή σου με σχετικές αναφορές.
3. Ποια είναι η νοηματική σχέση ανάμεσα στη 2^η και την 3^η παράγραφο του κειμένου 2; Με ποιον τρόπο δηλώνεται αυτή η σχέση;

3^ο υποερώτημα

Ερωτήσεις σχετικά με τη **λειτουργία μορφοσυντακτικών δομών** του κειμένου, επικοινωνιακές συνθήκες, πλαίσιο, στόχους, σημειωτικούς τρόπους, βασικές **κειμενικές λειτουργίες**, **λεξιλόγιο**, **υφολογικά** στοιχεία, **στίξη**, **γλωσσικές** ποικιλίες.

1. «Τι είναι, όμως, η γλώσσα; Διατυπώθηκε ο ορισμός ότι η γλώσσα είναι «ένα συμβατικό σύστημα επικοινωνιακών ήχων και μερικές φορές (αν και όχι απαραίτητα) γραπτών συμβόλων». Σ' αυτόν τον ορισμό η κρίσιμη λέξη είναι το επίθετο «επικοινωνιακών», επειδή η πρωταρχική λειτουργία της γλώσσας είναι η επικοινωνία. Βέβαια, με τη γλώσσα επιτελούνται και άλλες λειτουργίες.»: Να ξαναγράψεις το παραπάνω τμήμα της 2^{ης} παραγράφου του Κειμένου 1 αντικαθιστώντας κάθε υπογραμμισμένη λέξη με μια νοηματικά ισοδύναμή της.
2. Γιατί χρησιμοποιούνται τα εισαγωγικά στο παρακάτω απόσπασμα του Κειμένου 1; Διατυπώθηκε ο ορισμός ότι η γλώσσα είναι «ένα συμβατικό σύστημα επικοινωνιακών ήχων και μερικές φορές (αν και όχι απαραίτητα) γραπτών συμβόλων».

3. Ποιο ρηματικό πρόσωπο κυριαρχεί στα κείμενα 1 και 2; Πως σχετίζεται αυτή η επιλογή με το είδος των κειμένων και την ιδιότητα των συγγραφέων;
4. Πως θα χαρακτηρίζατε το ύφος των δύο κειμένων; Να παρουσιάσετε 3 γλωσσικές επιλογές που δικαιολογούν τον χαρακτηρισμό σας.
5. Να αιτιολογήσετε τη χρήση των εισαγωγικών στις δύο πρώτες παραγράφους του κειμένου 3.

ΣΥΓΚΡΙΤΙΚΗ ΕΞΕΤΑΣΗ ΚΕΙΜΕΝΩΝ

1. «Οι κοινωνικές αλληλεπιδράσεις με φίλους και γνωστούς εξαρτώνται σε πολύ μεγάλο βαθμό από τη γλώσσα» υποστηρίζει το κείμενο 1. Ποια επιχειρήματα από το κείμενο 2 υποστηρίζουν αυτή την άποψη;
2. Ποιες πληροφορίες και απόψεις σχετικά με τη μητρική γλώσσα διατυπώνονται στα 3 κείμενα;

ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΛΟΓΟΥ

Από τις τέσσερις βασικές γλωσσικές δεξιότητες (ακούμε την ομιλία, διαβάζουμε, μιλάμε και γράφουμε) οι δύο αναφέρονται στον προφορικό λόγο και οι δύο στον γραπτό. Ποια από αυτές τις δύο πλευρές της γλώσσας είναι πιο σημαντική για εσάς και γιατί; Να αναπτύξετε τις σκέψεις σας σε δύο παραγράφους. Κάθε παράγραφος να περιλαμβάνει ένα ανεπτυγμένο επιχείρημα.